

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilogami ter s »Kažipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vsa leta . . . . . 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta . . . . . 6 » 60 » » 3-30
četrt leta . . . . . 3 » 40 » » 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici tev. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane na ročnino se ne oziramo.

Oglesi in poslanice se računijo po petit-vrstah če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po prostora. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavric.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nad tr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglasa je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

»PRIMOREC«

izjaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naši knjigarni, v tobakarni Schwab z v Šolski ulici, Jellersitz v Nunski ulici in v Korenski ulici št. 22; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Dabilo na naročbo.

Živimo v času hudih političnih borb. —

Od vseh stranij pritiskajo sovražniki na naš ubogi narod, in tudi pod domačo streho imamo krutega sovražnika. —

Bojevat se moramo, bojevat na celi črti. Ta boj je trd, tako trd, da morajo vstrajati v njem le celi možje popolne odločnosti, železne volje.

Jedno glavnih sredstev v političnem boju pa je — časopisje. Časopisje je velika moč. Ako rabimo to moč prav, nam utegne prinesiti dosti haska.

Katero časopisje pa more koristiti slovenskemu narodu? Pač le neodvisno, nevezano, časopisje, ki ima proste roke ter sme pisati svobodno miselno.

Na Goriškem imamo le dva taka lista. Ta sta: »Soča« in »Primorec«.

Radi tega pa zaslužita, da sta razširjena kar največ mogoče, ker le ta dva lista moreta govoriti resnico ter se bojevati za resničen napredek našega naroda na Goriškem.

Vabimo na naročbo »Soče«. List ostane tak, kakor doslej, ter se bo boril tudi zanaprej z vsemi našimi skritimi in očitimi nasprotniki.

Naša načela so jasna. Naš program je izražen že v zlatem geslu nepozabnega dr. Lavrič: Vse za omiko, svobodo in napredek!

Prepričani smo, da nam ostanejo zvesti stari naročniki, vabimo pa na naročbo še druge, kajti le od zvestih naročnikov je odvisen list, in čim več jih je, tim boljši je.

Vabimo v svoj krog vse napredno misleče može in mladeniče, da nas podpirajo, da se tako skupno borimo za vseobči naš napredek.

Končno želimo vsem našim p. n. naročnikom in somišljenikom:

Veselo novo leto!

U dobi suhih let.

II.

Zveza med dr. Gregorčičem in dr. Pajerjem se je pokazala tudi v učiteljskem vprašanju.

Ko je stavil dr. Treo znani predlog, naj se da počenši z novim letom 1906. povišek v smislu laji sprejetega zakonskega načrta učiteljem za toliko časa, da se dobi potrebno pokritje, so bili Lahi vsi iz sebe. Dr. Treota so zmerjali po svojih listih s tujcem, ki hoče naprtiti Lahom velik šolski davek in grozili so in pretili; poslanci so hoteli odstopiti, strašen krik in vik je bil v laškem taboru.

V deželnem zboru se je sicer sklenilo, da se ima o predlogu dr. Treota poročati iz odseka tekom 10 dni — ali tu je priskočil kmalu Lahom na pomoč dr. Gregorčič. Stavil je predlog, naj se izvoli deputacija, ki ima izposlovati od vlade 4 K davščine od piva ter da ali obdrži pobiranje užitnine na vino, mošt in meso v svoji režiji ali jo odda deželi pod ugodnimi pogoji.

Ko smo slišali to, smo smeli sklopiti, da je predlog dr. Treota pokopan. Umevno — saj se je čulo vendar jako lepo, da se hoče odstraniti vsak provizorij ter se seza kar po konečni ureditvi učiteljskih plač. Prav lepo!

Kaj je storila vlada, je znano. Dovolila je 4 K davščine na pivo ter zvišanje užitnine za 10% s pogojem, da se reši učiteljsko vprašanje.

Laški poslanci so planili kot volkovi po povišku, češ, nekaj več denarja bo na razpolago! Za učiteljstvo so milostivo odkazali od vsega tega le 1 K ter stavili vladi novo zahtevo: še 10% doklade na užitnino.

Kazalo je vse, da so se postavili proti vladi le zatogadel, da se ne reši učiteljsko vprašanje povoljno — češ: mi Lah! že rešujemo učiteljsko vpra-

šanje v Gorici in v Furlaniji po svoje, vi Slovenci pa ga rešite, kakor hočete.

Sedaj pa se čuje, da bo ta zakonski načrt sankcioniran. Namestnik Hohenlohe se je zavzel za vsoreč in baje že izposloval povišek 20% na užitnino, kakor stoji v načrtu in kakor so zahtevali Lah. Naredil je pač »gute Miene zum bösen Spiel« ter se trudi, da se reši to vprašanje, kakor je bil sprejet zakonski načrt v našem deželnem zboru.

Namestnik se pač tako rad uklanja laški volji. Priznati mu seveda moramo to, da odkritosrečno želi, da bi se uredile učiteljske plače stanu primerno. To je res — ali če bo rešeno učiteljsko vprašanje v slučaju, če se sankcionira obravnavani zakonski načrt, to je pa novo vprašanje! Kajti utegnemo dobiti zakon, pa premalo denarja! Kaj pa potem?!

Tu treba upoštevati z nova, da se Lah kar nič ne ogrevajo za učiteljski zakon za celo deželo. Za učitelje v Gorici so uredili plače v smislu lani sprejetega zakonskega načrta, v gradiščanskem okraju jim dajejo podpore. Sedaj pa čujte še to. Pomnoženi okrajni šolski svet gradiščanski je imel pred praznično sejo, v kateri je sklenil urediti učiteljske plače v smislu lani sprejetega zakonskega načrta, računajoč na dohodke iz novega zakona, zajedno pa je sklenil 2% doklado na direktne davke v to svrhu. Tako hoče rešiti omenjeni šolski svet, v katerem je spiritus agens deželni in državni poslanec dr. Verzegnassi, učiteljsko vprašanje za gradiščanski okraj. Ali sledi iz tega to, da v Gradišču ne upajo na zadostno pokritje iz 10% doklade na užitnino ter iz 1 K davščine na pivo? Če sledi — kaj pa bo potem v slovenskih okrajih?!

Bojimo se, da vse tako in jednako homotanje ne prinese resnične in potrebne rešitve učiteljskega vprašanja, marveč da se zaplete slovenski del

v nove boje, za katere bi se morali zahvaliti v nemali meri »posredovalcu« dr. Gregorčiču!

Boj za jeseniško občino.

»Gorenjec« piše:

Cenjenim čitateljem so gotovo še v spominu občinske volitve, ki so se vršile pred tremi leti na Jesenicah. C. kr. nemškonoacionalni železniški inženirji so izdali parolo, da občina mora postati nemška, tovarniški ravnatelj Lukman s svojimi uslužbenci je napel vse sile, da bi iztrgal občino iz slovenskih rok, toda neomahljivost in sloga slovenskih volilcev je preprečila ta naklep — Jesenice so ostale slovenske.

Zopet smo pred občinskimi volitvami na Jesenicah. Volilni imenik je že razgrujen in v januarju se bo bil obupen boj na obeh straneh. Razmere so se pa zadnja tri leta bistveno izpremenile. Poprejšnji župnik Šinkovec, ki je imel mnogo zaslug za zadnjo slovensko zmago, je odšel z Jesenic. Mi smo s strankarskega stališča večkrat morali napadati Šinkovca, očitali smo mu več stvari, toda kot slovenskega narodnjaka smo ga spoštovali. Še so nam dobro v spominu njegove moške besede, ki jih je izrekel pred zadnjimi občinskimi volitvami: Rajši s Tavčarjem, nego s Švegljem. Na Šinkovečevo mesto je prišel Tomaž Zabukovec, mož občudovanja vredne nevednosti in neverjetne zlobnosti. S svojim nerodnim ravnanjem si je odtujil najboljše in najveljavnejše jeseniške može, ki so bili odločni pristaši prejšnjega župnika, tako da nima v sedanjem po kompromisu med liberalno in klerikalno stranko voljenem občinskem odboru ne enega zvestega pristaša več. In vendar so mu pred meseci radi narodnosti zastopniki slovenske napredne stranke ponudili roko v spravo, toda Zabukovec jo je odklonil. Zvezal se je že preje z Nemci.

In sedaj grmi dannadan po klerikalnem časopisju in na prižnici, da liberalizem hoče pogoltiti Jesenice, da je občino treba iztrgati iz liberalnih rok, ker liberalci hočejo

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.
(Dalje.)

»Da.«
»Vi imate devetsto tisoč frankov?«
»Da.«
»Nepremičnega premoženja?«
»Ne.«
»V obligacijah?«
»Da.«
»Ali so obligacije v vaših rokah?«
Starec pogleda Barroisa, na kar se ta oddalji, a se kmalu vrne s škrinjico v rokah.
»Ali dovolite, da to škrinjico odprem?« vpraša notar.
»Da.«

Ko odpro škrinjico, najdejo v nji za devetstotisoč frankov inskripcij na Veliko knjigo.

Prvi notar pokaže drugo za drugo svojemu tovarišu; stvar je bila taka, kakor je rekel Noirtier.

»Čisto prav je,« reče, »in nobenega dvoma ni več, da je njegov razum v popolnem redu.«

Nato pravi starcu:

»Imate torej devetsto tisoč frankov, od katerih dobivate tako, kot so naloženi zdaj, približno štirideset tisoč liber letnih dohodkov.«

Noirtier pritrdi.

»Komu želite zapustiti to premoženje?«

»O,« pravi gospa Villefort, »o tem ni nobenega dvoma; gospod Noirtier ljubi samo svojo unukinjo, gospico Valentino

Villefortovo; ta mu streže že šest let in si je znala pridobiti s svojo neprestano skrbnostjo ljubezen, da rekla bi hvaležnost svojega deda. Torej je čisto prav, da dobi plačilo za svojo požrtvovalnost.«

V starčevih očeh se bliskajo strele, kaže, da pozna hinarščino gospe Villefortove.

»Ali je torej gospica Villefort ona, kateri zapustite svojih devetsto tisoč frankov?« vpraša notar, misle, da je treba samo zapisati to in bode gotov, ali je vendar hotel, da potrdi to gospod Noirtier in podpišejo priče.

Valentina zajoka ter stopi s povešanimi očmi za korak nazaj; stavec jo gleda trenotek z izrazom najiskrenejše ljubezni, se obrne nato k notarju in kar najodločnejše zamežikne z očmi.

»Ne?« pravi notar. »Kako, gospica Villefort ni ona, ki ima podedovati vse vaše premoženje?«

Noirtier ponovi svoje znamenje.

»Ali ni to zmota?« vsklikne notar začudeno. »Ali res pravite, da ne?«

»Ne,« ponovi Noirtier. »Ne!«

Valentina dvigne oči; bila je potrta, ne morda, ker ji je ded odrekel dedščino, ampak ker je menila, da je ona predmet čuta, ki navadno provzroči tako dejanje. Toda Noirtier jo pogleda z jasnim izrazom najiskrenejše ljubeznivosti, da deklica vsklikne:

»O, moj dobri oče, jasno vidim, da mi jemlješ svoje premoženje, a mi puščaš svoje srce!«

»Da, da, gotovo,« pravijo starčeve oči, zaprši se na nčin, ki ne more pustiti v Valentini nobenega dvoma več.

»Hvala! Hvala!« zajecila mlada deklica.

Ta izjava pa vzbudi v srcu gospe Villefortove nepričakovano upanje. Približa se starcu.

»Potem je torej vaš unuk Edvard Villefort oni, kateremu hočete zapustiti svoje premoženje, ljubi gospod Noirtier?« vpraša starca.

Noirtier na to vprašanje zamežika strašno, izražuje pri tem skoro sovraštvo.

»Ne,« pravi notar; »torej je vaš dedič vaš prisotni sin?«

»Ne!« je zopeten odgovor.

Notarja se poparjeno spogledata; Villefort in njegova žena čutita, kako zarudita, on sramote, ona jeze.

»Toda kaj smo ti vendar storili, oče, da nas več ne ljubiš?«

Starčev pogled se z bliskovo hitrostjo dotakne svojega sina in njegove žene ter obstane nato z neskončno ljubeznivostjo na Valentini.

»Torej,« pravi ona, »če me ljubiš, dobri oče, kako se potem strinja to, kar si pravkar izjavil, s tvojo ljubeznivostjo? Saj ti je znano, da nisem nikdar računila na tvoje premoženje, sicer bi bila bogata, da, celo prebogata po svoji materi; torej povej!«

Žareči Noirtierjev pogled se opre na Valentinino roko.

»Moja roka?« pravi ona.

»Da, odvrne Noirtier.

»Njena roka!« ponove vsi prisotni.

»Ah, gospoda, zdaj vidita, da razum mojega očeta ni v redu in je vse zastoj,« pravi Villefort.

»O,« reče naenkrat Valentina, »razumem te! Moja močitev je kriva tega, ni res, dobri oče?«

»Da, da, da,« ponovi stavec zaporedoma, in vselej kadar odpre oči, se mu posveti v njih blisk.

»Zaradi te močitve si hud, ali ni res?«

»Da.«

ljudstvu vzeti yero, da se je treba ostresti liberalne strahovlade.

Ali je ta klic odjek duševne inferiornosti, ali pa uprav peklenske zlobnosti?

S kom pa hoče Zabukovec uničiti liberalce? Z liberalci samini! Njega glavni pomočnik, bolje njegov vodja, je nemški liberalalec, zviti Lukman, z vso uradniško gardo, ki obstoji izključno iz nemških, večinoma protestantskih liberalcev. Slovenski tovarniški uradniki se boja ne udeležujejo. Tovarniški pazniki so iz Prusije privandrani liberalci — vpijejo sedanjemu slovenskemu občinskemu odboru „fej“! Zabukovec jim intonira. Zaspeljeni delavci pač morajo iti za svojim ravnateljem in svojimi pazniki. Zabukovec naj si nikar ne domišlja, da gredo v boj radi njega. In Pongrac, ta kameleon, ki je pred tremi leti osorej tako napadal župnika v „Narodu“ kakor sedaj sedanji odbor v „Slovenca“, ker mu tako vleva gospodar Lukman, ta je tudi Zabukovčev oproda.

In kdo naj pride mesto sedanjih „liberalcev“ v odbor? Zabukovec ima takle imenik: V prvem razredu imajo večino tovarna z nemškimi častnimi občani, v drugem razredu sme voliti samo stavbena tvrdka Gross & Comp. ter tvrdka Madile, v tretjem razredu pa imajo večino od tovarne odvisni delavci, izmed katerih je mnogo hišnih posestnikov. Zabukovec se bori za to, da prodere v I. razredu Lukman s svojimi kandidati — nemškimi liberalci, v drugem razredu dve tuji tvrdki, ena z ogrsko-židovskim, druga z vrtembersko-protestantskim vodstvom, v tretjem razredu pa od tovarne odvisni dalavci. Ali bosta tuji tvrdki, ki pa v par mesecih sploh izgineta z Jesenic, volili slovenske klerikalce! Za Boga ne, zvezani sta z Lukmanom, ki mu hočeta pripomoči do nemške nadylade na Jesenicah, sedaj še, ko mrgoli tujcev v občini. V treh letih bi to ne šlo več. Zabukovec hoče nemško-liberalno večino v občinskem odboru, samo da bi vrigel sedanji sovraženi odbor in zadostil svoj užaljeni častiteljnosti.

Najvažnejša slovenska občina na Gorenjskem je v veliki nevarnosti! Ako padejo Jesenice, pade vsa zgornja dolina, saj se že v Mojstrani pojavljajo čudne stvari, pade tudi ključ do Koroske! Ali ni dovolj, da smo Belopeč kar tako čez noč izgubili za slovenstvo? Ob dvajseti uri pošiljamo na vsa rodoljubna srca in iz skrbi za bodočnost slovenskega naroda izvirajoči apel:

Rešimo Jesenice!

Prvi razred bo naš, če store tudi častni občani druge slovenske stranke svojo narodno dolžnost in ne volijo Lukman-Zabukovčevih kandidatur. Gospoda Pogačnik in Šinkovec, vaju smatramo za toliko narodna, da volita tudi narodno! Vedita, da vaju je volil sedanji slovenski odbor. V drugem razredu naj volijo Slovenci složno in občinski odbor ostane v slovenskih rokah, saj bi bila največja nepostojnost, če bi v drugem razredu z 10 odborniki, oziroma namestniki, bila le 2 volilca.

Zakon se mora pravično interpretirati tako, da mora število volilcev biti dvakrat večje nego število odbornikov tudi v II. razredu. Da bi radi omenjenega Zabukovca, ker zlorablja svojo cerkveno veljavo, morala nastati na Gorenjskem prava narodna katastrofa, tega ne more zagovarjati slovenska ljudska stranka, če ni priimek „slovenska“ le prazen nakit za nerazsodno maso! Če padejo Jesenice, ne dobimo jih več nazaj, ker moramo upoštevati, da ne bodo samo Nemci znali zvito varovati svoje posesti, da jih bo pri tem tudi ščitila vedno za nemštvo vneta vlada.

Če se pa kljub temu zgodi katastrofa, potem vedi, narod slovenski, kaj ti je storiti z izdajalci. Potem pljuni vsak, bodisi mlad bodisi star, pred izdajico, slovenskim župnikom Zabukovcem, in matere naj nauče svoje otroke, da za osebe, ki iz osebne užaljene častiteljnosti pripravljajo narodu propad, velja le krepki fej, fej!

DOPISI.

Rihemberg, 27. dec. — V Rihembergu imamo zdaj dan na dan občinske volitve, ker je reklamacijska doba o voliv. imeniku že menda potekla. Županstvena doba pa je potekla že v avgustu. Po navadi je bil ob taki priliki grozen lov in agitacija po občini, in glejte, letos tega ni.

Menda vse meni na neko spravo, kar bi bilo za občino potrebno. Pa so tudi drugi vzroki, da letos ni navadnega boja. Sedajni starešine so večinoma veliki reveži pred Bogom in pred ljudmi: vedo sami in ve še bolj ljudstvo, da so prepotrebni počitka. Premembe morajo biti. Sam Paronave, da z njimi ne predere več, če bi imel tudi Antekristov denar na razpolago. Premembe so pri vsakih volitvah, a zdaj so prav očito potrebne. Ljudstvo ve, da morajo priti brez boja in zato stoji mirno. Radi soglasja in miru je namen voliti tudi županove pristaše in njega, dasi tega ne zasluži. Gledalo se pa bo, da se bo volilo brez ozira na strankarstvo dobre in poštene ter napredne gospodarje. Naj bi se v občino vselil mir in sporazumljenje!

Ljudstvo je naprednega mišljenja v veliki večini, in vemo, da ta ideja mora prej ali slej zmagati. Ljubezni do miru in sprave pa naš župan še zdaj ne pozna. Najraje bi seveda imel kar največ mogoče svoje bande v starešinstvu, da bi mu pri sejah le kimali. Zato je menda rekel neki dan, ko je bil v krčmi še precej okrogel, da morajo ostati tudi za naprej sedajšnji starešine in da se sploh nobenega ne voli, če ni bil v tem letu kaj v ječi zaprt. (Znano je, da je letos mnogo starešin in podžupanov opletalo ječmen v Ajdovščini, za kar so županu hvaležni; saj lahko...!) Seveda tako govorjenje in nastopanje, četudi pri vinu izjavljeno, bi ne vodilo k spravi. — A mi županu dajemo tole zagotovilo in nasvet: Opusti naj pri volitvah vsako podkupovanje in agitacijo, naj ne bega volil-

cev v občini in naj ne vodi kakor po navadi iz tujih občin krvela podkupljenih revežev na volišče za svojo osebo. Napredna stranka stori istotako in ne bo prav nič na nikogar pritiškala. Videl bo potem, kako skončajo volitve. A on se boji in je prepričan, da, če ljudstvo res voli, ne bo on izvoljen. Toda ta strah je nepotreben: volilni možje bodo svoj vpliv porabili, da bo voljen.

Tako bi se v občino vselil mir in sprava, kar bi bilo vsem v korist in čast! Pri državnih, deželnih in obč. volitvah je že napredna stranka zmagala proti Pavlici le z živo agitacijo. Z denarjem pa ne pojde niti zdaj ne za župana ne proti županu v boj.

Sramotno za vsakogar, ki si z denarjem kupuje čast in službo. Ne kupovalci ne podkupljeni niso častni ljudje. Podobni so neki vrsti žensk, ki se za denar prodajajo kakor pri mesarju meso!...

Brje, 23. dec. 1905. — Letos je cestni odbor renoviral pri Kasovljah naš most čez Ipavo. Določeno je bilo, da se delo v avgustu prične in dovrši. Toda razne neprilike, vreme in kdove še kaj je bilo krivo, da se je z delom pričelo prve dni septembra in končalo s koncem oktobra. Dva meseca je bila vsa vožnja ustavljena. S tem se je pa prizadetim povzročilo mnogo škode. Vsi poljski pridelki so se poškodovali ali ostali celó nespravljeni. Na tisoče škode trpe s tem posestniki, kateri so bili letos tudi od toče grozno tepeni.

Na desnem bregu reke Ipave je dober streljaj ceste, ki ob vsaki veči povodnji stoji pod vodo, da je promet nemogoč. Nadjali smo se občani, ki tudi plačujemo cestno doklado, a od cest razum mosta ne živimo nikake koristi, da cestni odbor podsuje in vzdigne oni košček ceste na desnem bregu pri mostu in tako cesto pred poplavo zavaruje. Prav žal, pa to se ni zgodilo! Čuje se, da je nekdo, ki je včasih prišel v imenu cest. odbora delo nadzorovat, zahteval za to 300 kron. Morajo biti ti udje pri cestnem odboru pač veliki gospodje. Z delom so tako kasni, za dijete pa tako obilni...! Še kaj bi se dalo o postopanju z delavci pri gradnji tega mosta povedati, pa molčimo raj.

Izredno nemirna sta bila letos pomlad in poletje; po vsi deželi je razljala toča in druge uime. Osobito so bile v tem oziru prizadete Brje. Zato bi bila kaka deželna in državna podpora neizogibno potrebna. Ali najbrže čakamo zamanj. Županstvo ni v tem pogledu sterilo svoje dolžnosti. Samo okrajno glavarstvo je po inicijativi dobrohotnega gosp. glavarja poslalo te dni šele prašanja o provzročeni škodi, na podlagi katere se morda, morda kaj ukrene v prid poškodovancem.

Javni plesi se pri nas prirejajo kar na debelo. Nekateri krčmarji, ki se z županom razumejo, smejo, kedar se jim zljubi, prirediti zakoten ples v svoji gostilni na harmoniko. Noben pes radi tega ne zavili; vse je prav, dobro in katoliško...

Ako pa bralno društvo priredi ples v zaprtih prostorih za ude in vabljenca, kjer

igra izbrana godba in se vse v redu vrši, hoče pa župana sam vrag vzeti. (Morda zato, ker godci tam ne w... Intrigira pri glavarstvu, izreka bedaste kazni v občinskem uradu in se obnaša, kakor bi bil obseden! Revež ne pomisli, da ne ukaže še vsega in da še ruski car je moral v marsičem odnehati... No, če se hoče kedo ravno blamirati, ne smemo mu biti radi tega nevoščljivi in nasprotni...

Iz Plantanovega govora.

Na kratko smo že poročali, da je imel 15. t. m. narodno-napredni poslanec Plantan v poslanski zbornici velik govor. Nekaj važnejših točk iz tega govora približujemo tu. Plantan je govoril:

Visoka zbornica! Proračunski odsek se je v svoji seji dne 6. t. m. s tako naglico, zaupljivostjo in poslušnostjo izrekel na dovolitev proračunskega provizorija, da se nam vendarle zdi dovoljeno vprašanje, kako je neki prišlo do tega, da si je eksceleca gospod ministerski predsednik hipoma napravil za svoje najboljšje in najintimnejše prijatelje vse one stranke, ki so ga dosedaj večinoma napadale in pobijale, ki so mu bile sovražne.

Vlada in Slovenci.

Skoraj se dozdeva, da je temu kriva le okoliščina, da si je gospod ministerski predsednik zapisal volilno reformo na svojo zastavo. S tem je izvršil čudež, da si je napravil dosedanje sovražnike za pristaše. — Tako je med drugimi tudi zastopnik „Slovenske zveze“ v pomembni odsekovi seji 6. decembra t. l. izjavil, da bo omenjena zveza soglasno glasovala za proračunski provizorij, ker je vlada ministerskega predsednika barona Gautscha zapisala na svojo zastavo besedo „volilna reforma“ in vendarle ne gre, da bi se vlada, ki je sprožila volilno reformo, potisnila na pot § 14. — Nisem prorok, ne prilastujem si takega nebeškega daru, toda mislim, da smem že danes s pozitivno zanesljivostjo trditi, da takega soglasja vendarle ne bo, ker sem med contra-govorniki našel zapisane štiri izmed „Slovenske zveze“. Tudi se mi zdi zelo čudno, da se je „Slovenska zveza“ po svojem govorniku v proračunskem odseku tako lahko odločila za proračunski provizorij, vendar ni gospod ministerski predsednik njegova vlada izmed mnogih zahtev, ki smo jim že zdavno stavljali v tej zbornici, niti ene edine ni dovolila, da, niti poskusila ni dovoliti. Mi napredno misleči Jugoslavi smo pač tudi pristaši splošne, enake volilne pravice, toda le pod pogojem, da se izvede pravično brez klavzul, kakoršne se sliši zahtevati že danes od različnih strank, kajti sicer ne dobite splošne, enake volilne pravice, temuč iz nje postane nestvor, nekaj, kar je slabše kot sedanji volilni red. — Mi smo za volilno reformo, toda ne moremo pripustiti, da bi se morda zlorabljala za politične namene. Nočem nikomur žalega prizadeti, tudi ne mi-

„Toda to je nezmišl!“ pravi Villefort.
„Opróste, gospod,“ pravi notar, „vse to je baš nasprotno zelo logično, in zdi se, da v jako čisto pravi zvezi.“

„Ti nočeš, da bi bil moj mož gospod Franc d'Epinaý, ali ni res?“

„Ne, tega jaz nočem,“ pravi starčevo oko.

„In svoji unukinji odrekate dedščino,“ pravi notar, „ker hoče skleniti zakon, katerega vi ne odobravate!“

Noirtier potrdi.

„Ali bi ji zapustili svoje premoženje, če bi tega zakona ne sklenila?“

„Da.“

Globok molk nastane okoli starca. Notarja se posvetujeta; Valentina gleda svojega deda hvaležno smehljaje; gospod Villefort se grize v svoje drobne ustnice; gospa Villefort ne more zatreči nekega čustva, ki se nehote izraža na njenem obrazu.

„Toda,“ prekine Villefort prvi molk, „zdi se mi, da sem jedini, ki ima odločiti, če je ta zakon primeren ali ne. Kot jedini, ki imam odločiti o roki svoje hčerke, hočem, da vzame gospoda d'Epinaý, in ga tudi vzame.“

Valentina zajoka in omahne na stol.

„Gospod,“ pravi notar, obrnivši se k starcu, „kaj name ravate storiti s svojim premoženjem, če vzame gospica Valentina gospoda d'Epinaý?“

Starčeve oči se ne zganejo.

„Torej hočete vendar določiti dediča?“

„Da,“ odvrne Noirtier.

„Katerega iz vaše rodbine?“

„Ne.“

„Torej ubožce?“

„Da.“

„Toda,“ pravi notar, „znano vam mora biti, da postava ne dopušta, da bi odtegnili svojemu sinu vse.“

„Da.“

„Torej odločite samo o onem delu svojega premoženja, katerega po postavi lahko odtegnete svojemu sinu?“

Nič odgovora.

„Torej hočete odločiti o celem?“

„Da.“

„Toda po vaši smrti razglase oporoko za neveljavno.“

„Ne.“

„Moj oče me pozna, gospod notar,“ pravi Villefort, „in ve, da mi bode njegova volja sveta; sicer pa tudi ve, da kot kraljev prokurator ne morem nastopiti kot tožnik proti ubogim.“

Noirtierjeve oči izražajo triumf.

„In kaj pravite vi, gospod prokurator?“ vpraša notar.

„Nič, gospod, to je sklep mojega očeta, in vem, da moj oče nobenega svojega sklepa ne izpremeni. Zato se uklanjam. Moja rodbina izgubi sicer teh devetsto tisoč frankov, da obogate bolnišnice; toda starčevi svojeglavnosti se ne uklonim in ravnati hočem po svoji vesti.“

In Villefort odide s svojo ženo, pustivši starca, naj testira, kakor se mu zdi prav. Isti dan je bila oporoka gotova; poklicali so pričte, starec je vse potrdil, oporoko so v prisotnosti vseh zapečatili ter jo dali spraviti gospodu Deschampsu, rodbinskemu notarju.

III.

Telegraf.

Ko prideta gospod in gospa Villefort od gospoda Noirtierja, jima povedo, da ju pričakuje v salonu gospod grof Monte Cristo. Gospa Villefort, prerazburjena, da bi lahko takoj koga sprejela, gre najprej v svojo spalnico, da si oddahne, dočim gre gospod Villefort, bolj svest si samozatajevanja, naravnost v salon.

Toda dasi je znal gospod Villefort jako brzdati se je čute, dasi je lahko zapovedal potezam svojega obraza, se mu vendar ne posreči, da bi popolnoma pregnal s svojega čela oblak, tako

da ga grof, ki mu pride danes naproti z najveselejšim smehljajem, zakoj vpraša, kaj je napravilo njegov obraz tako temen in zamišljen.

„Moj Bog,“ pravi Monte Cristo po prvem pozdravu, „kaj pa imate, gospod Villefort? Ali vas motim morda baš v hipu, ko imate sestaviti kako jako težko obtožnico?“

Villefort se poskusi smehljati.

„Ne, gospod grof,“ pravi, „to pot sem žrtev jaz sam. Jaz sem on, ki sem izgubil proces; in slučaj: trmoglavost in blaznost sta mi pisali obsodbo.“

„Kaj hočete s tem reči?“ vpraša Monte-Cristo z dobro hlinjenim sočutjem. „Ali se vam je pripetila res kaka večja nesreča?“

„O, gospod grof,“ pravi Villefort z bridkim mirom, „to skoro ni vredno besed; samo čisto priprosta izguba denarja, drugega nič.“

„Res,“ pravi Monte-Cristo, „za premoženje, kakoršno je vaše, in za vaš vzvišeni, filozofični duh pomeni izguba denarja malo!“

„Tudi me ne jezi denar, dasi devetstotisoč frankov, če se vzame natanko, ni več malenkost. Toda jezim se zlasti zaradi usode, zaradi slučaja, zaradi fatuma ali kako naj imenujem to moč, ki je treščila v me nalik strelji, mi vzela upanje na brezskrbno starost ter uničila morda tudi bodočnost moje hčerke in to vse po trmi otročjega starca.“

„Ej, moj Bog! Kako pa je to vendar?“ vsklikne grof. „Rekli ste devetsto tisoč frankov? Ej, resnično, v tem slučaju imate čisto prav; to je vsota, ki jo tudi filozof izgubi nerad. In kdo vam je to povzročil?“

„Moj oče, o katerem sem vam že pravil.“

„Gospod Noirtier? Ej! Toda če se ne motim, ste mi vendar rekli, da je čisto hrom in je izgubil vse telesne moči?“

(Dalje pride.)

nisterskemu predsedniku, toda zelo dvomim, da je o izvedljivosti te volilne reforme tako prepričan, kakor bi moral biti prepričan ministerski predsednik, ako hoče kako stvar izvesti. — Mora si biti na jasnem, da ne bo tako lahko, prodreti v tej zbornici z volilno reformo. Toda nočem se spuščati v podrobnosti, kaka bo volilna reforma in kake posledice bo imela. Sedaj še ni prav nič mogoče reči, kaka bo vladna predloga in kako se bo glasovalo po parlamentarni rešitvi; toda mnogo črnih oblakov se bliža na političnem obzorju, ki mečejo na našo ožjo domovino temne sence ter ne pomenijo nič dobrega. — Prefahko je mogoče, da bo pri nas prišla desamovlade stranka, ki ni prijateljica napredka, prosvete in luči in ki bo pridobitve nove dobe in posebno nove šole z vso silo pobijala. To so pomisleki, ki jih gojimo v tem oziru. — Mi smo izrecni prijatelji napredka in šole, in ravno zaradi tega moremo gospodu ministerskemu predsedniku le zagledati, ker je zapisal volilno reformo na svojo zastavo, dati generalno odpuščanje za mnoge grehe zamenarenja, ki nam jih je zakrivil na polju šolstva, na političnem in narodnem polju — pravim izrecno grehi zanemarjenja ter bom te besede pozneje še podrobneje tolmačil. — Kaj nam pomagajo lepe besede in prazne objube gospoda barona Gautscha, ako pa značijo njegova dejanja nasprotje njegovih besed? Vlada nam vedno in vedno zatrjuje, da nam izkazuje isto dobrohotnost, kakor drugim narodom naše države, obeta nam nepristranost in podpore vsake vrste, ako se zahtevajo, dočim njena dejanja dokazujejo ravno nasprotje tega, kar nam obeta. Po nekaterih doživljajih smo prišli do prepričanja, da se nam je pod Körberjem godilo še mnogo bolje kakor sedaj pod Gautschem, katerega vlada ne obeta za kranjsko deželo nič dobrega. — Odkar je prevzel Gautsch vladne posle, nam ni podal niti enega dokaza svoje naklonjenosti, pač pa nam je opetovano pokazal svoje nasprotno.

Slovensko vseučilišče.

Ko smo bili letos odpuščeni na poletne počitnice, se je gospod ministerski predsednik Gautsch vsled privatnega poizvedovanja izvršilnega odbora nemških strank takoj požuril, da ovrže in optima forma izjavo takratnega naučnega ministra zadevi ustanovitve slovenske pravne fakultete v Ljubljani; kot načelnik vlade je namreč tej oficijalni izjavi svojega naučnega ministra odrekel vsak pomen. Rekel je: Naj vas to nič ne skrbi, kar je rekel naučni minister, iz tega ne bo nič, saj ni rekel nič pozitivnega in končno sem vendar jaz tisti, ki odločuje. — Bili smo presenečeni, ko smo izvedeli za ta odgovor ekselence, kajti to, kar je gospod ministerski predsednik rekel glede svojega resortnega ministra Hartla, ne pomeni nič drugega, kot izrecno ovrženje tega, kar je rekel minister Hartel. Prav odločno moramo proti temu protestovati, da nam ministerski predsednik na eni strani po svojem ministru nekaj slovesno obeta, kar potem v privatnih konferencah z odborom četvorice nemških strank preklicuje. — To je najmanj jasna odkritosrčnost gospoda ministerskega predsednika, česar si absolutno ne moremo pustiti dopasti. Dobremu možu, naučnemu ministru Hartlu ni drugega preostalo, ko se je prepričal, da ga njegov lastni šef glede izjave, ki jo je podal tukaj v zbornici — gotovo ne brez sodelovanja in pritrjevanja ministerskega predsednika — naravnost osmešil, kakor da je iz tega ministerstva kot poštenjak izstopil, ker se je prepričal, da ne more dane besede držati, kar je kot mož poštenjak hotel storiti. Zaradi tega bomo tudi ekselenci bivšemu naučnemu ministru ohranili hvaležni spomin, ker nam je dokazal, da ima vsaj za naše kulturne potrebe in naše zmisel in tudi čut pravičnosti napram nam.

(Konec prihodnjic.)

Domače in razne novice.

Narodna prosveta in možki in ženski zbor pevskega in glasbenega društva v Gorici priredita dne 31. decembra 1905. ob 8. uri zvečer v veliki dvorani „Trgovskega doma“ Silvestrov večer s sodelovanjem oddelka orkestra c. kr. pešpolka št. 47. Vspored: 1. Ant. Nedved: „Dijaška“, možki zbor s tenor-solom. 2. Fr. Grbič: „Spomladni klic“, duet za dva ženska glasova s spremljevanjem na piano. 3. Hug. Sattner: „Na planine“, mešan zbor z bariton solo. 4. Dr. G. Ipavec: „Oblaček“, kvartet za možke glasove. 5. Fr. Grbič: „Cvetlice“, duet za dva ženska glasova s spremljevanjem na piano. 6. Kam. Mašek: „Strunam“, možki

zbor. 7. „Blaznica v prvem nadstropju“, veseloigra v enem dejanju. Loterija. Polnočni pozdrav. Ples. Vstopnina 1 K, za družine 2 K, dijaki, vojaki in člani pevsk. zborov 50 v. K obilni udeležbi vabita uljudno — odbora.

Na Silvestrov večer v Trgovski Dom! — Na drugem mestu priobčujemo naznanilo, da prireditelji Narodna Prosveta in Pevsko in glasbeno društvo Silvestrov večer v Trgovskem Domu. Vspored je prav zanimiv in obsešno društvo se potruditi, da bo Silvestrov večer v prijaznih prostorih Trgovskega Doma prav animiran. Ker so troški s prireditvijo in dvoranu, je postavljena majhna vstopnina, katera pa ne more ovirati nikogar glede udeležbe. Obe društvi pač zaslužita vseobče naše simpatije in podporo, zagledati pričakujemo kar najobilnejše udeležbe. Obeta se lepa, neprisiljena zabava, prijeten večer. Torej na Silvestrovo v Trgovski Dom!

Dar. — Gosp. Martin Poveraj, trgovec in krojaški mojster v Gorici, je daroval 5 kron za kobaridsko božično prihodnjega leta namesto novoletnih voščil.

Naše priloge. — Današnji številki smo priložili vabilo na naročbo „Kmetovalca“ ter „Vožni red“. — Krčmarji, obrtniki itd. so naprošeni, da ta vožni red razobesijo na kakem vidnem mestu. Kdor bi potreboval morda še enega, naj se oglasi, mu ga doposljemo.

Prihodnji številki dodamo „Kazipot po Ljubljani in kranjskih mestih“.

Imenovanje. — Višji komisar pri glavarstvu v Gorici gospod Guido Polley je imenovan voditeljem okrajnega glavarstva v Kopru.

Razpis častnih nagrad družbe sv. Mohorja. — Odbor družbe sv. Mohorja naznanja, da je obrok za dopisiljanje rokopisov na razpis od dne 17. grudnia 1904. podaljšal do dne 30. aprila 1906. —

Mrtvo so našli dne 26. t. m. gospo Ano Schmidt v njenem stanovanju na Placuti št. 8. Prejšnji dan je bila 60 letna gospa še jako vesela in dobre volje, drugo jutro, ko je vstajala, jo je zadela kap. Zgrudila se je pri postelji in tako so jo našli. Ker je ni bilo na dan ob navadni uri, so sodili sestanovaleci v hiši, da se je moralo kaj zgoditi. Polcija je odprla vrata in našli so gospo mrtvo. Pokojna gospa Ana Schmidt je mati tukajšnjega čislavnega g. evangelijskega župnika, ki se je nahajal takrat izven Gorice po svojih službenih opravkih. Ko je dobil brzojavko, se je takoj vrnil. Kaker nam je znano, ga je vezala na mater prava sinovska ljubezen. Pred 6 leti je umrl v Gorici njen mož. Kljubu temu, da jo je sin vabil k sebi, je ostala vendar v svojem stanovanju, kjer je našla smrt. Prav ginljivo je govoril ob krsti evangelijski duhovnik Schlaudek iz Trsta. Udeležba pri pogrebu je bila velika.

„Kdo je kriv neuspehov?“ — Dr. Gregorčič razlaga v svoji „Gorici“, da sta kriva neuspehov v deželni zboru — dr. Tuma in pa Gabršček! Prav komodno sodbo izreka don Antonio. On, pečasni Berbuč, zaspani Bolko, dolgočasni Grča, kunštni „inženir“ Lapanja itd. so pa nedolžni. Don Antonio razlaga zopet — abstinenco. Ali bi zopet rad sedel v Križni ulici v miru pa čakal, da mu pečeni piščanci sami priletijo v usta? — Abstinenca ni rodila nobenega uspeha, ker taki možje kakor dr. Gregorčič, dr. Rojic, Berbuč itd. sploh niso možje, ki bi znali kaj doseči. Pa kaj abstinenca! V zboru se je treba bojevati, don Antonio! — Ko skonča članke, že damo opopran odgovor.

Za božičnico otroškega vrta v Pevmi so darovali: pr. g. kurat Kumar Janez 6 K, g. Miklus Angel, trg. 5 K, g. Šuligoj Josip, krčmar 5 K, g. Komjanc Ant., trg. 2 K, gosp. Ciglič Gašpar, trg. 2 K, g. Breziger Mih., krčmar 1 K, g. Anton Fiegel, velep. 4 K, g. Klanjšček Josip, posest. 2 K 33 vin., g. Gravner Anton, pos. 3 K, g. Pintar Anton, pos. 2 K, gospa baronica Teufenbach 2 K, g. Primožič Katarina 1 K, g. Komavli Cilka 60 vin., g. Al. Fogar, trgovec 10 K, županstvo Pevma 10 K, gosp. naduč. Princič Edv. 1 K, gospa Krstnik Leopoldina 2 K. Nadalje so darovali v blagu: Krojaška Zadruga več kosov blaga za dekliske obleke, gosp. Hedžet & Koritnik blago za dekliske obleke, g. Resen 6 volnenih šerp, g. Pregrad & Černetič ducat žepnih rut in tkanino za obleke, g. Bisal različno blago, g. Medved lepo deško obleko, gospa Pavlina Seidl 12 parov nogavic, g. Delpiero blago za obleke, g. Kopač škatljo sveč, g. Delpiero & Cadel razno blago, g. Jakil Franc in g. Ivan Drufovka pa sta darovala veliko usnja za

črevlje in g. baronica Tömel 9 spod. krile, 50 parov nogavic in 36 parov zapestnic, to vse njeno ročno delo.

Vsem cenjenim darovalcem Bog stotero povrni! — Podružnica sv. Cirila in Metoda v Gorici.

Razpis več mest carinarskih vežbenikov. — V območju c. kr. finančnega ravnateljstva na Primorskem se popolni več mest carinarskih vežbenikov, začasno brez adjuta. Prošnje natečajteljev, ki so dovršili višo gimnazijo, višo realko ali kako tema vsporejeno srednjo šolo, je vložiti tekom 14 dni pri c. kr. finančnem ravnateljstvu v Trstu z dokazilom zvršenih naukov, avstrijskega državljanstva, znanja deželnih jezikov in telesne vsposobljenosti za državno službo.

Našli so truplo 24 letnega Andreja Jana iz Trebuše, ki je bil izginil nenadoma, ko se je vračal z drugimi vred domov. Mislilo se je, da ga je kdo napadel, ali sedaj se je pokazalo, da se je zgodila le nesreča. Iskal ga je oče od 18. t. m. dalje ter res našel truplo v votlini blizu Doljakove žage na Trnovski cesti. Poleg trupla je našel uro s tolarjem ter v žepu znesek 88 K kakor tudi delavsko knjižico. Mladenič je delal pri železnici ter se sedaj vračal domov. Zlomljeni je imel obe nogi, eno roko in po obrazu je bil opraskan. Pokopali so ga v Solkanu.

Z nožem. — 26 letni Karol Lenardič se je prepiral s svojim bratom 30 letnim Alojzijem. Žugal mu je z nožem. Sestra in neka prijateljica njena sta skušali vzeti razsajaču nož iz rok. On se je branil ter se pri tem precej močno ranil na roki, vsled česar je šel po zdravniško pomoč k usmiljenim bratom.

Štrancar, štanjelski kurat, prihaja v Rihemberg. V Štanjelu bo menda vse jokalo za njim. Na novem mestu v Rihembergu zahteva nov farovž. Dokler ne bo stanovanje po njegovi želji, hoče stanovati v kaplaniji in kaplana pognati v kako privatno hišo. Pokojni župnik je bil skromen mož in ni obični nakladal bremen. Štrancar seveda bo drugačen in bo hotel imeti palačo kakor kak evropski vladar. Župan Pavlica mu pojde na roko; saj on pri vsem tem tudi zasluži. Ker bodo kmalu obč. volitve, vpisal ga je župan v volilnik kar naprej, menda že prej nego se je za gotovo vedelo, če pride v Rihemberg. Sploh zna Pavlica take reči zavijati, in Štrancar, njegov dobri prijatelj, se tudi razume na take reči. Oralna bosta prav lepo po Rihembergu!

Imenovanja v poštni službi. — Za poštne kontrolorje so imenovani oficijali: Karol Maitzen, Josip Streinz v Trstu; za više oficijale oficijali: Alojzij Grandis, Rudolf Jes, Ivan Vouk, Albert Müller, Josip Del Monaco, Ivan Tunis, Fran Letis v Trstu; za oficijale asistenti: Martin Dobnik v Trstu, Jakob Božič v Gorici, Karol Lassbacher v Ljubljani, Silvij Poliak, Jesip Nikolich in Emerih Schifferer v Trstu; asistenti poštni praktikantje: Renat Gradič, Fran Žerjal v Trstu. Premeščen je poštni koncipist Albert Markus iz Trsta v Gradec.

Imenovanje v finančni stroki. — Viši komisar finančne straže 2. raz. Josip Lampl, Hugon Grignaschi, Andrej Cusner, Fran Turšič in Martin Stepan so imenovani za više komisarje finančne straže 1. razreda v obsegu tržaškega finančnega ravnateljstva.

C. kr. deželni šolski svet za Goriško in Gradlščansko je premestil: nadučitelja Anton. Kosovel iz Sežane v Pliskovico; nadučitelja Milana Vovk iz Pliskovice v Povir; nadučitelja Antona Berginec iz Povirja v Sežano; učitelja Luk Šila iz Štorij v Vojsčico. — Učitelj in voditelj v Brancici Josip Šinigoj je bil na lastno prošnjo premeščen v Mavhinje. — Učitelj v Grahovem Fran Kašca je imenovan nadučiteljem II. razr. v Tolminu; Alojzij Macaroi je bil potrjen definitivnim učiteljem v Št. Polaju.

Imenovanja pri deželni odboru. — Jed kratkim je bil imenovan podtajnikom konceptni praktikant dr. Grusovin. — Asistentom je imenovan Karol mejni grof Obizzi, rač. praktikantom pa Jos. P eternal.

Za imenovanja laških uradnikov, zlasti za imenovanje konceptnega uradnika so Lahi milostno dovolili slovenskega rač. praktikanta, pa še to le na mesto Siovenca, ki je prostovoljno zapustil tako mesto v dež. odboru. Slov. odborniki so vsi srečni radi tega! Pri imenovanju podtajnika so seveda molčali, Gregorčič se je bil le za komedijo in pesek v oči nerazsodnim ljudem „energično postavil“ ob znani priliki v dež. zboru.

Strasna smrt. — V Vilešu v Furlaniji so našli mrtvega v hlevu na posestvu A. Gasparini 72-letnega hlapca Ivana Maverja, znanega tam pod imenom Janez. Ležal je na tleh med

živino mrtve. Ko so ga privzdignili, se je pokadilo izpod njega. Baje je šel spat Maver precej vinjen ter je pri tem z lučjo v roki padel na tla, on na luč, in petrolej mu je ožgal obleko ter njega po prsih. Vstati ni mogel več, obležal je ter umrl. V hlevu je 14 glav živine in mnogo sena. Kako lahko bi bilo zgorelo vse skupaj.

Znižanje tarifov za prevoz blaga. — Med državni železnicami in južno železnico se sklene pogodba, po kateri se znižajo tarife za prevoz blaga po otvoritvi bohinske železnice. To velja zlasti za črto Trst-Dunaj. Trst-Praga.

Nezvesti pekovski učeneec. — Pri J. Gerbcu v ulici Sv. Antona je služil za pekovskega učenca 14 letni Iv. Hrovatin z Vitovelj. Te dni je bil izginil, potem ko je inkasiral od raznih strank 21 K za svojega gospodarja. Ko so ga prijeli, je priznal tatvino.

Včeraj so pokopali redarja Antona Ovršnika, ki je umrl, star šele 39 let, 15 let je bil v redarski službi. Spremili so ga k pogrebu z vojaško godbo. Pogreba sta se udeležila tudi dvorni svetnik grof Attems in policijski svetnik Contin.

Velikanski cirkus Barnum se ustavi meseca maja 1906. na potovanju proti Dunaju baje tudi v Gorici za en dan. Predstave bodo na Rojicah.

Pevsko društvo „Zorislava“ v Sežani priredi jutri Silvestrov večer s petjem, igro, šaljivo pošto in plesom v dvorani „hotela treh kron“.

V mestnem svetu goriškem je stavil dr. Pinačig nujni predlog, naj se zavzame županstvo za to, da ne bo imenovan za nadškofa v Gorici kak Slovenec. Hočejo ali Laha ali pa — Nemca, samo Slovenec ne sme biti... Tak predlog je narekaval dr. Pinačigu le veliko sovraštvo do Slovencev, katerega je mož poln in katero kaže ob vsaki priliki! — Sicer je pa vse skupaj le komedija. Če bo imenovan Sedej, bodo lepo molčali, ker vedo, da jih ne čaka nič hudega!

Predlog je bil sprejet soglasno, torej tudi z glasom prošta Faiduttija!

Užigalica družbe sv. Cirila. Metoda razpravljajo Lahi po svojih listih, češ, koliko žrtvujejo Slovenci za svojo šolsko družbo z užigalicami, in kako malo Lahi! „Piccolo“ pridružuje Lahe, da naj kupujejo le užigalice v prid „Lege“. Mi pa pravimo: Slovenci, le pridno segajte po užigalicah družbe sv. Cirila in Metoda, da bo „Piccolo“ zopet drugo leto nas postavljaj za vzgled Lahom!

Otvoritev bohinske železnice. — Ako bi ne bilo ovir pri bukovskem tunelu, bi se izvršila otvoritev do maja. Tako pa utegne biti v najboljšem slučaju meseca julija, ker dotlej bodo potrebne poprave dovršene. Kamen za ta dela vzamejo iz goriške okolice, zlasti iz Mirna.

Začetkom januarja 1906. pojde prvi materialni vlak iz Gorice do Grahovega. Ta vlak bo prevažal v prvi vrsti stavbeni material vsak dan zlasti za bukovski tunel.

Grozna nesreča. — Sinoči okoli 6. ure je padel v vodnjak neki Škrl Jos. iz Grgarja, stanujoč v Stračicah. Čistili so vodnjak pod kapelo št. 6, kar nakrat se ulomi neko bruno in nesrečnež je padel v globočino kakih 20 metrov. Izvrekli so ga šele okoli 11. ure ter potem prepeljali truplo na pokopališče.

Laški begunec. — Glavarstvu v Gradišču ob Soči se je predstavil te dni vojaški begunec B. Billi iz Italije. Pustili so ga prostega, le na večer mora v zapor.

Spomenik Favettiju. — V dvorani mestne hiše v Gorici kjer se vrsijo občinske seje, postavijo v zid ploščo brez vsakega napisu. Neko tukajšnje laško društvo pa dene krog te prazne plošče venec. To bo spomenik irredentovcu Favettiju, ker namestništvo prepoveduje prvi spomenik.

„Rokodelsko bralno društvo v Tolminu“ priredi na Silvestrovo dne 31. decembra 1905. veselico s petjem, dvema igrama in tombolo v Podšolarjevi dvorani. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vspored: 1. V. Parma: „V petju oglasimo...“ možki zbor iz „Legionarjev“. 2. A. Foerster: „Rudeči sarafan“, ruska narodna za mešan zbor. 3. Dav. Jenko: „Na tujih tleh“, ženski dvospev s spremljevanjem glasovirja. 4. F. F. Šamberk: „Blaznica v I. nadstropju“, šaloigra v enem dejanju. 5. Dr. B. Ipavec: „Molitev“ iz opere „Teharški plemiči“ za mešan zbor. 6. A. Nedved: „Lovska“, možki zbor. 7. E. Linderer: „Ljubki mornarji“, opereta v enem dejanju s spremljevanjem glasovirja. — Tombola in prasta zabava. — Vstopnina: Sedeži I.-III. vrste 1 K, IV.-VI. 80 vin. Stojišča 60 vin. Srečke za tombolo 20 vin. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

V Lokavcu bo občni zbor „Zavarovalnice goveje živine“ dne 7. januarja 1906. po blagoslovu v krmi g. Vidmarja, h kateremu se vabijo živinorejci Lokarca, Ajdovščine in sv. Tomaža. — Dnevni red: 1. Poročilo predsednika o trimesečnem delovanju društva. — 2. Upisovanje novih udov. — 3. Razni nasveti in predlogi. — Predsednik Tomažič.

Bralno društvo v Idriškem bo imelo v nedeljo, dne 31. dec. občni zbor. Na dnevnem redu je: 1. Rešitev računov za leto 1905. 2. Volitev novega odbora. 3. Naročba časopisov in društ. zastave. 4. Slučajnosti. — K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Telovadno društvo „Solksanski Sokol“ priredi za svoje člane v nedeljo dne 31. decembra 1905. Silvestrov večer s plesom v prostorih gosp. Al. Mozetiča v Solkanu. Vstopnina v društ. oblekah 2 K, brez društ. oblek 2 K 50 vin, Vstop je dovoljen le proti izkazu vabila. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

V Doberdolu razsajajo osepnice. Povsodi je dosti bolnikov. Pa niso bolni le otroci, šola je zaprta že od 17. nov., ampak tudi odrasli. Na Božič so pokopali 4: dve dekleti v 13. letu in dva otroka. Na sv. Štefan sta zopet dva umrla.

Ponesrečil je neki posestnik v Doberdolu pri prekladaju sena z jednega voza na drugega. Padel je ter obležal mrtev. — V 8 dneh jih je umrlo 10. — Žalostne praznike so torej imeli v Doberdolu.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici bo drazilo svoje časnike v društvenih prostorih dne 1. januarja 1906. predpolne ob 11. uri.

„Pevsko in bralno društvo“ v Doljni Vrtojbi bo imelo prihodnjo nedeljo v prostorih gosp. Jakoba Maraža o pol uri popoldne svoj prvi redni občni zbor. Vspored po pravilih. — K obilni udeležbi uljudno vabi — začasni odbor.

Bralno in pevsko društvo na Gradišču nad Renčami bo imelo svoj redni občni zbor dne 31. t. m. Na dnevnem redu je tudi volitev novega odbora.

Okradel krčmarja. — Krčmarju Kraščku v Križni ulici je ukradel nekdo uro, nekaj prstanov, uhanov, srajc itd. v vrednosti 180 K. Kot sumljivo so prijeli neko 19-letno Franciško Gorjup.

6-letni deček, ki je prišel sam domov iz Gorice v Krmini. — Iz Krmina je prišel na Božični praznik v Gorico krčmar Štef. Furlan z 8 otroci. Bili so tudi na izvoznem trgu. Tam mu je izginil 6-letni Romuald. Iskal ga je tuintam, pa vse zaman. Slednjič je šel obuvan domov, tam pa je našel zgubljenega sina, ki jo je sam primahal domov.

Slovenska čitalnica v Vrtojbi vabi k veselici, katero priredi njen tamburaški zbor dne 31. t. m. v dvorani g. Jakoba Maraža. Začetek ob 3. in pol pop. Čisti dobiček je namenjen za nabavo godbenega orodja. Preplačila se hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofoletti-Kürner.

Ponočna služba v lekarnah. — V času od 31. t. m. do 7. jan. 1906. bo ponočna služba v lekarnah Cristofoletti-Kürner.

Listalca z raznimi papirji, čeki ter drugimi za lastnika važnimi rečmi je izgubil neki gospod. Kdor jo je našel, naj se oglasi v našem upravnistvu.

Razgled po svetu.

Gautscheva volilna reforma. — Kako name-rava baron Gautsch prikrojiti svojo volilno reformo, je razvideti iz izvajanj, ki jih je o Božiču priobčel neki ugledni državnik — ali Gautsch sam ali minister grof Bylandt o strukturi volilne reforme v listu „Neues Wiener Journal“. — Po izpovedi tega državnika namerava Gautsch število državnoborskih mandatov povišati od 425 na približno 440 — „v svrhu izravnanja nekkih zahtev, ki se dajo težko odkloniti“. Teh 440 mandatov se razdeli na kraljevstvo in dežele. Odločina na število mandatov, ki se odkazuje posamnim kronovinam, bo v prvi vrsti številnost prebivalstva, v drugi vrsti pa tudi gospodarski in kulturni pomen dotične kronovine, ki se bo naravno presojal po visokosti vplačanih davkov. Vsled tega se bo število mandatov v posamnih kronovinah pomnožilo, ločim bodo druge dežele, kakor pravi dotični državnik, morale trpeti, da se jim število državnoborskih mandatov reducira. — Med onimi srečnimi kronovinami, ki se bodo obdarovale z novimi mandati, bodo seveda v prvi vrsti nemške dežele pred vsemi Nižje Avstrijsko, kjer bo samo Dunaj imel 24 do 26 mandatov; med onimi pa, ki se jim reducira število mandatov, bodo seveda jugoslovenske pokrajine. Oni državnik piše v tem oziru doslovno: „Kakor sem že omenil, se bode v posamnih kronovinah, ki so sedaj pregrajirane, število mandatov zmanjšalo, zlasti v Dalmaciji, na Kranjskem, v Trstu in v Bukovini.“ — Po teh na-

čelih bo torej zasnovana Gautscheva „volilna reforma“.

Strašni dogodki na Ruskom. — Strašna poročila prihajajo iz Rusije, zlasti iz Moskve o dogodkih zadnjih dnij. Revolucionarji so imeli namen pretrgati vsako s Petrogradom,

Nato naj bi se „bojna družina“ polastila mestne hiše in banke ter proglasila časno vlado. Revolucionarji so bili v ta namen zbrani v hiši meščanskega ravnatelja Fiedlerja. Ob 10. zvečer pa je obkolilo hišo vojaštvo. Revolucionarji se na poziv niso hoteli vdati, temuč so streljali na vojaštvo ter končno vrgli dve bombi, ki sta ubili dva častnika. Vojaštvo je nato hišo razstrelilo z granatami. Revolucionarji so še vedno streljali in šele ob 3. zjutraj so se vdali. Vojski so našli v hiši osem mrtvih in 30 ranjenih, mnogo pušek in 13 bomb. Med časom tega obleganja pa so bili tudi po drugih glavnih ulicah boji. Povsod so bile narejene barikade, izza katerih se je na vojaštvo streljalo. Število mrtvih in ranjenih še ni znano. Po poročilih, ki so došla v London, je bilo samo v nedeljo ubitih najmanj 2000 oseb; vseh mrtvih in ranjenih pa je baje okoli 7000.

26. t. m. so bile v Moskvi zopet krvave bitke za kolodvor in neke tovarne. Nad 3000 oboroženih delavcev je hotelo razorožiti vojake. Ves dan je odmevalo streljanje, tudi s topovi. Zopet je bilo brezštevilno mrtvih in ranjenih. Revolucionarji grade neprestano barikade. Vseh oboroženih revolucionarjev je baje v Moskvi okoli 60.000. Nihče si ne upa iz hiš. Vrata in okna pri vseh hišah so za-barikadirana. Pojavlja se že lakota. Moskve ni mogoče več spoznati, ker je kakor razvalina. — Mesto kaže sliko obleganega mesta. Patulje preiščejo vsakogar, ki se prikaže na ulice. Kdor se temu zoperstavi, je ustreljen. Revolucionarji so razdeljeni v tri velike oddelke, ki operirajo v raznih okrajih mesta. Najpogumnejše naravnost brezsrčne so ženske v teh revolucijskih četah.

Poroča se nadalje: Sedaj počiva v Petrogradu delo v 74 tovarnah in večih industrijskih zavodih, v katerih dela 44.382 delavcev.

V noči od 26. na 27. t. m. se je na baltiški železnici pripetilo več nesreč. Na železniškem mostu pri Ransiku, 71 kilometrov od Revala, je skočil s tira osební vlak. Lokomotiva je padla v vodo. Nekoliko vozov je bilo razbitih. Število žrtev ni znano. Nesreča se je pripetila radi tega, ker je bil tir iz zlobnega namena poškodovan. Govori se, da se je ponesrečil vojaški vlak, ki je vozil gardo. V isti noči sta pri Nervi zaporedoma skočila s tira dva tovarna vlaka, namenjena v Petrograd. Mnogo vozov je bilo razbitih. Tudi to nesrečo je provzročila zlobna roka.

Fronta revolucionarne milice v Moskvi se razteza od kazanskega kolodvora 10 kilometrov na dolgo. Ker je razdalje okraja, ki ga zapirajo barikade, veliko, ne morejo tudi vladne čete hitro prodirati. Neprestano nastvajo nove barikade ter zatvarajo mesto. V Aleksandrovem vrtu na Kremlo so se pojavili ustaši ter so streljali na vojake, pri čemer sta padla dva vojaka in 3 ustaši. Od moskovskih železnic je v prometu le Nikolajevska železnica.

Radikalke stranke kažejo v svojih nasilnih pozivih na splošni štrajk manje energije, nego prej. Zmerni delavci izjavljajo, da hočejo zopet na delo. V nekaterih tovarnah onkraj Moskve se že kadi iz dimnikov.

Pred tržaško sodnijo se je vršila razprava proti c. kr. redarju V. Denipoti, ki je streljal na svojega hišnega gospodarja Budiniča, ko ga je preganjal iz stanovanja. O tem smo svoj čas poročali obširneje. Pred sodniki je rekel Denipoti, da je prišel ob zavest, ko je stal pred trdim gospodarjem, ter da ne ve, kaj je potem storil. Razprava se je odnesla, ker zahteva sodni dvor izvestja medicinske fakultete na Dunaju glede duševnega stanja obtoženčevega v trenutku, ko je streljal.

Vzel je denar in pobegnil. — Težaka Adolf Ricci in Jernej Cucciani, delujoča pri zasipanju morja v Trstu, sta prijavila policiji, da je nadtežak Adolf P., ki je delal z njima, vzel pri podjetniku na njun račun 250 krou denarja in potem pobegnil iz Trsta.

V Trstu so aretirali 28-letnega natakarja Teodorja B., ker je grozil svoji ljubici z nožem in tudi vrgel nož za njo.

Skozi okno je skočil v Trstu 41 let letni J. Zanchi, lastnik tovarne sveč v ulico Sette Fontane, ter obležal mrtev. Uzrok samomora neznan.

Z Reke v Newjork v košari. — S parnikom „Pannonia“ črte Curard so pripeljali z Reke v Newjork 18-mesečno dete neke družine v Patersonu in sicer v košari. Oni, ki je peljal dete k starišem, se je bal, da bi istega ne sprejeli, zato je skrtil otroka v košaro med druge reči, in posrečilo se mu je, oddati dete zdravo in čilo starišem v Patersonu. Sedaj šele je prišla ta reč na dan.

„Bela knjiga“. — Iz Vatikana je izšla „Bela knjiga“, v kateri se govori o ločitvi cerkve od države na Francoskem. Sestavili so jo papež z nasveti od strani kardinalov in nekaterih francoskih škofov. V tej knjigi se

hoče dokazati med drugim, da Vatikana ne zadene nobena krivda na ločitvi. Zatrjuje se tudi, da bo imela ločitev velike posledice za Francijo v njeni zunanji politiki.

Nemški cesar — veleposestnik v Opatiji? — Na Dunaju je umrla bogatašinja Lavra grofica Henckl, ki je imela veliko posestvo v Opatiji. Pravijo, da je tri svoje dvorce: Neptun, Rozalija in Aron zapustila nemškemu cesarju. Če se obistini ta vest, postane nemški cesar veleposestnik v Opatiji.

Književnost.

Karamfil s pesnikovega groba. — Hrvaški pisal A. Šenoa. Poslovenil dr. K. Ozvald. Tiskala in založila „Narodna tiskarna“ v Gorici. G. prof. Ozvald je izdal v tej brošurici znano že prevedeno Šenoovo povest. Prevod je prav lep. Stave 50 v.

Srečno in veselo

NOVO LETO!

vošči svojim cenj. gg. odjemalcem in naročnikom

Josip Rovani,

komisijsko in agencijsko podjetje

v GORICI.

Veselo novo leto

1906

vošči svojim cenj. gosp. odjemalcem v mestu in na deželi: ::::: Anton Pečenko veletržec z vinom.

Srečno in veselo novo leto 1906

vošči vsem cenjenim odjemalcem

Martin Poveraj, trgovec in krojaški mojster v Gorici.

Oklic.

Vsled sklepa odbora upnikov proda se potom javne dražbe dne 5. januarja 1906. vse v konkurno maso Alberta Šešek, trgovca v Ajdovščini spadajoče manufakturno in špecerjsko blago, skupno najboljšemu ponudniku.

Cela zaloga blaga cenjena je na 7814 K 91 v. Zalogo se lahko ogleda vsak dan od 10. do 12. predpol. in od 2. do 4. popol.

Pismene ponudbe sprejema podpisani najdalje do 4. 1. 1906., dočim se dražba vrši v pisarni podpisane dne 5. januarja 1906. predpol. od 11. do 12. ure.

Kupnino je plačati takoj v gotovini; natančneje pogoje je poizvedeli pri podpisnem.

AJDOVŠČINA, 29. decembra 1905.

ARTUR LOKAR,

c. kr. notar

upravnik konkurzne mase.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici, Corso Franc. Gius. št. 2 in 20.

vošči vsem cenjenim gospodom odjemalcem

srečno in veselo novo leto 1906.

Veselo novo leto

vošči

vsem gg. odjemalcem

Fr. Podberšič,

kamnoseški mojster v Gorici

Tržaška ulica št. 17.

Anton Breščak v Gorici

vošči svojim cenj. gg. odjemalcem

veselo novo leto!

Veselo novo leto

1906

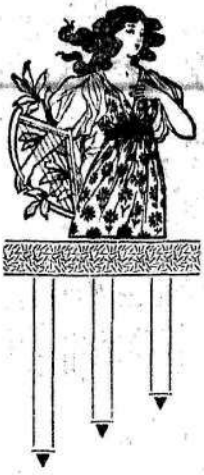
vošči vsem č. damam in gospodom iz mesta in dežele

JOSIP ZORNIK,

modna trgovina v Gorici,

Gosposka ulica.

Veselo novo leto

vošči _____
svojim cenj. gg. odjemalcem

Ivan Čaharija,
kamnosek v Nabrežini.

Gašpar Hvalič

špediter v Gorici

naznanja, da bode imel prihodnje leto bolje preskrbljeno z vozovi, ter bode mogel postreči z vsako špedicijo tudi po tolminskem in bovškem.

Zajedno vošči vsem svojim odjemalcem

srečno in veselo novo leto!

Vsem častitim gostom, cenjenim prijateljem in znancem

srečno in veselo novo leto

o želita o
Alojzij in Marija Rasberger
Hotel Restaurant Jelen.

Čvrtdka Konjedic & Zajec v Gorici

vošči vsem svojim cenj. odjemalcem

srečno in veselo novo leto.

Srečno in veselo novo leto

vošči svojim cenjenim gospodom odjemalcem
_____ v mestu in na deželi _____

Karol Draščik,

lastnik odlikovane pekarije in sladčičarne v Gorici.

Srečno in veselo novo leto

želim vsem svojim častitim gostom, prijateljem in znancem.

Zahvaljujem jih obljedom za dotedanje zaupanje ter se toplo priporočam v nadaljno naklonjenost.

Z odličnim spoštovanjem

Ivan Gleščič,
gostilničar „Pri petelinčku“
v Gorici,
Nunska ulica šte. 7.

Prvi pogoj

za zdrav život je prava hrana. To dajejo v obilni meri okusne testenine **Žnideršič & Valenčič - a.** Zastopstvo za Goriško pri **Josip Rovanu, Gorica.**

P. n.

Ker nameravam svojo trgovino uravnati večinoma za prodajo izgotovljenih oblek, prodajam krojno blago, ki ga imam v zalogi, do 25% pod tovarniško ceno. Posebno črno blago za novice, zimske suknje za vsakega novica za samih 28 K i. t. d.

Kdor se hoče po ceni dobro obleči ima zdaj ugodno priliko. Jamčim za to, da mu ostane v dobrem spominu tvrdka

M. POVERAJ

v Gorici, na Travniku št. 5.

ANTON IVANOV PEČENKO

Gorica

priporoča svojo

veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva „prazdroj“ iz sloveče češke „Meščanske pivovarne“ in domačega žganja I. vrste v steklenicah, katerega pristnost se jamči.

Zaloga ledu, kateri se oddaja le na debelo od 50 kg naprej.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Gene zmerne. Postrežba poštena in točna.

Zaščitna znamka: „Sidro“

Liniment. Capsici comp.

Nadomestek za
Pain-Expeller

je splošno priznano kot izvrstno bol blažujoče maslo; cena 80 vin., K 1-40 in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

Pri nakupovanju tega povsod priljubljenega domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v škatljah z našo zaščitno znamko „Sidro“ iz Richterjeve lekarne, potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA
K „zlatem levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

Išče se

opekarskega mojstra

za izdelati 1 milijon opeke.

Zahteva se nekaj znanja pri strojih. Plača po dogovoru. Delo je pri obroščasti peči (Ringofen).

Ponudbe sprejema Ivan Prešern, Breg št. 4, p. Žirovnica Gorenjsko.

ZAHVALA.

O priliki smrti naše preljubljene hčerke in sestre

Marije Jug

izrekamo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najsrčneje zahvalo za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu, za darovane vence in izkazana nam sožalja. Posebno zahvaljujemo prijateljice ranjke, katere so skrbele da je bil sprevod slovesen ter za darovane vence. Vsem iskrena hvala! Bog povrni!

V SOLKANU, dne 29. grudnia 1905.

Zalujoči ostali.

Jaz

ne poznam za gojitev kože, osobito za odstranitev peg in za dosego nežne polti boljšega in uspešnejšega zdravilnega mila, nego je preizkušeno

Bergmannovo lilijno mlečnato milo
Bergmann & Co., Dečín ob Labi.

Prodaja kos po 80 vin.:

JOSIP ZORNIK
Gorica.

A. vd. Berini - Gorica

Šolska ulica št. 12

velika zaloga oljkega olja

prve vrste

najboljših tvrdk iz Istre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: K —56, —64, —72, —80, —88, —96, 1-12, 1-20, 1-36, 1-44, 1-60, 1-80, 2

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnino prsto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Novo

slükarska obrt

v Gorici, ulica Morelli št. 9.

Najzanesljiveje izvrševanje pleskarskih, lakiarskih, napisnih in soboslikarskih strokovnih del. Specialitete v imitaciji lesovja.

Svojim rojakom v mestu in na deželi se za mnogobrojna naročila toplo priporoča udani

Jos. Makovec.

Gorica * Gorica

Hôtel

„pri zlatem jelenu“

v trgovskem središču nasproti naaskofjski palači. — Sobe za prenočišča po zmernih cenah. — Velik jedilni salon, poleg stekleni salon s teraso. — V poletnem času prijeten vrt z verando. — Sobe za kiube, društva, za sklenjene družbe. — Izborna kuhinja. Domača in ptuja vina. Izvirno pilzensko »prazdroj«-pivo.

„Ottoman-ov“ p p ir za cigarete.

se sam hvali ter ne rabi nikake reklame.

Raznovrstne **KOMAŠE**
in prave ruske
GALOŠE
se dobé pri tvrdki

J. DRUFOVKA
GORICA.

Peter Skerbic
GORICA
Riva Corno št. 13,
priporoča svojo zalogo piva
iz prve slovenske pivovarne
G. Auerjevih dedičev v Ljubljani.

Razna mila, parfumerije itd.
Podpisani priporoča č. gospem in
gospodinjam v mestu in na deželi svoja
najfineja mila, pudre, parfume, lišpe,
olja proti izpadu las ter razna zdrav-
niška mila za kožne bolezni.

Razni glavniki, krtače za obleko
in drugo rabo.
Za blagohotna naročila se toplo
priporoča udani

A. PRIMOŽIČ
V Go le', Via Velturini št. 3.

Andrej Fajt
pekovski mojster
v Gorici Corso Franc. Glus. št. 2.
filijalka v isti ulici št. 20.

Sprejema naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejega, za nove
maše in godove, kolače za bir-
mance, poroke itd. Vsa naročila
izvršuje točno in natančno po želji
naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke,
fino pecivo, fina vina in likerje
po zmernih cenah.
Za veliko noč priporoča goriške
pince, potlice itd.

CHRISTOFLE

Namizno orodje in posodje
vseh vrst.
Priznano težko posrebrnjene
najlepše forme.

Kompletne kasete namiz-
nega orodja, posodja za
omako, kavo, čaj, nam-
izni podstavki, umetni
izdelki.

Jedino nadomestilo
pravega srebra.

Pivo je tako
da mu ni vsako jednako.
Želodec ozdravi
mačka odpravi,
čisto in bistro
glavo nar'di.

Lekarnarja A. THIERRY-jev
BALZAM pristen le z
varstveno
znamko zelena nuna.

Najstareje ljudsko sredstvo proti
prsnim in pljučnim boleznim, kašlju,
riganju, želodčnemu krču, slabemu
toku, kislosti, zgagi, zaprtju, napi-
hovanju, influenci, ranam, zobo-
bolu itd. Franko na vsako pošto z
zabojem vred: 12 malih ali 6 dvo-
natih staklenic 5 K, 60 malih ali
30 dvojnih staklenic 15 K.

Jedino
pristno **Centifolijno mazilo.**
(Mazilo iz cvetlice tavcentroz.)

Najmočnejše čistilno mazilo sedanjosti. Učinkuje go-
tovo pri zastarelih bolečinah in ranah. Stano s spre-
nico in poštino vred: 2 lončka K 360. Pri tno jedino
iz lekarnje pri anđelu varuhu A. THIERRY-ja v Pregradi
pri Rogatcu-Slatini kamor naj se naslavljajo naročila.
Da ta zdravila gotovo učinkujejo ter so nenadomestna
pričuje brošurica s tisočimi zahvalnimi pismi, ki je
prijana zastoj balzamu, ali se isto dopošlje posebej
na zahtevo.

Anton Potatzky v Gorici.
Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče npraberškega in drobega
blaga ter tkanja, projo in atij.

POTREBŠČINE
za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE
za krojaše in ševaljarje.

Svetinjice. — Rožni vencl. — Mašne
knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.
Posebnost:
Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35-8

Prva konsumna zaloga olja
Henrik Curiel

Posebni izdelki za hotele, restavracije
in kavarne, kakor tudi pensijone, gospo-
dinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki
Christofle & Co. — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).
— Ilustrovan cenik na zahtevanje. —
V vseh mestih zastopano po prekupcih.
Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki
gornjo tovarniško znamko in ime Christofle

Odlikovana pekarija in sladničarna.
Karol Draščik,
pekovski mojster in sladničar
v Gorici na Kornu v (lastni hiši.)

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birmance, torte itd.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mno-
gobrojna naročila ter obljubija solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.
Prodaja tudi različne moke.

Specialiteta **oljkinega olja**

Jedilno olje
po 32 kr.

Srednje vrste	à 32 kr.	liter
fine	" 36	" "
iz Istre	" 40	" "
Corfu	" 48	" "
Bari	" 56	" "
Molfette	" 64	" "
Provence	" 72	" "
Monte	" 80	" "
S. Angelo	" 80	" "
Luke	" 96	" "

Sprejemajo se naročila v posodah od 5,
10, 15 litrov, katere se prepusti stranki, dokler
jih rabi.

Brezplačno pošiljanje na dom.

J. Primožič
optik

naznanja, da je otvoril svojo delavnico
v ulici Vetturini št. 3.

Na prodaj ima: očala, zlata in niklasta,
vse številke, barometre, toplomere,
zdravniške toplomere, kukala, vage za
vina in špирite, različne mikroskope
ter druge v to stroko spadajoče reči.

Sprejema popravila ter pošilja ista
na željo domov ter je sploh občinstvu
na razpolago z najboljšim blagom.

Gorica — Gorica
Klimatično zdravilišče.
Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljud-
skega vrta. — Hotel prvega reda.
— V hotelu in dependanci nad
70 sob in salonov. — Lastna
električna razsvetljava. — Elek-
trični avtomobil-omnibus k vsem
brzovlakom in po potrebi. —
Velik park pretežno z eksotičnim
rastlinstvom. — Mirna, krasna
lega, nič prahu, kakor nalašč
za one, ki hočejo prijetno in
mirno preživeti nekaj časa v
Gorici. — Izborna kuhinja in
klet. — V hotelu je obsežna
knjižnica.

5 kron in še več zaslužka na dan.
Družba za domača dela in strojev za pletenje.

Iščejo se osebe obojega
spola za pletenje na našem
stroju. Lahko in hitro delo
skoz celotno leto. Ni treba
nobelih znanostij. Se ne
gleda na oddajenost in delo
prodajamo mi.

Družba za domača dela in strojev za
pletenje **Tomaž H. Whittick & Co. — Praga**
trg sv. Petra 7. I. 434. — Trst, ul. Campa-
nile 13-434.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih
nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico,
o teh boleznih. Dobiva se zastoj in
franko v priv. Schwann - Apoteke,
Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevano brezplačno.

Zahtevajte pri nakupu
Schicht-ovo štedilno milo
z znamko „JELEN“.

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pero izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo
neškodljivo milo naj dobro pazi da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Georg Schicht Ausrig a. E. — Največja tovarna te vrste na evropskem ozemlju

Zastopnik: **Umberto Bozzini — Gorica, Magistratna ulica.**

Dobiva se povsod!